

(ve de la primera pàgina)

També han coincidit a considerar i a sostenir el dret al reconeixement de llur personalitat i llurs corresponents drets polítics per a les altres nacionalitats i regions de l'Estat espanyol.

Fan palesa la voluntat de continuar el diàleg iniciat amb voluntat de fer-lo arribar al conjunt d'institucions unitàries de totes les nacionalitats i regions de l'Estat.

La Comissió Executiva de Coordinación Democrática i el Consell de Forces Polítiques han pres l'acord de continuar les converses en una pròxima reunió, que es farà d'aquí pocs dies, per tal de concretar de manera operativa les bases de les relacions futures.

Barcelona, 21 de maig de 1976.

Comissió Executiva de Coordinación Democrática.

Consell de Forces Polítiques de Catalunya.

NOTA: El Consell de Forces Polítiques de Catalunya declara que el seu diàleg amb Coordinación Democrática es configura en el marc dels acords del Consell amb el president de la Generalitat presos el mes d'abril d'enguany.

COORDINACIÓN-ASSEMBLEA

Reunits a Barcelona la Comissió Executiva de Coordinación Democrática i el Secretariat de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya, acorden fer públic, en castellà i català, el present comunicat.

Ambdues delegacions remarquen la importància d'aquesta primera trobada, per la significació política de Coordinación Democrática i de l'Assemblea de Catalunya i per l'àmplia coincidència comprovada al llarg de la reunió. Aquesta coincidència s'expressa en els punts següents:

1. La condemna del continuisme i del reformisme del règim actual, que intenta perpetuar-se impedit la creació d'unes institucions veritablement democràtiques, al mateix temps que desmenteix les seves pròpies promeses democratitzadores amb una actuació repressiva creixent. Enfront d'aquesta política del govern, ambdues delegacions criden a intensificar els esforços unitaris i a promoure l'acció solidària per l'alliberament immediat de Nazario Aguado, Javier Álvarez Dorronsoro, Marcelino Camacho, Antonio García Treviño i els altres presos polítics.

2. Coordinación Democrática manifesta que assumeix els plantejaments i reivindicacions de la nacionalitat catalana que es concreten en el restabliment provisional dels principis i institucions configurats en l'Estatut d'Autonomia de 1932, i en la constitució d'un Govern Provisional de la Generalitat de Catalunya des del moment que es produeixi la ruptura democràtica. Per part seva, el Secretariat de l'Assemblea de Catalunya considera aquesta declaració com un fet de gran importància política per al poble de Catalunya, en la perspectiva del ple exercici de tots els seus drets nacionals.

3. Ambdues delegacions coincideixen que la ruptura democràtica que ha de conduir al restabliment de les llibertats polítiques i nacionals, només és possible a nivell de tot l'Estat i amb el protagonisme del poble. La ruptura democràtica implica, de manera consequent, el reconeixement i l'exercici dels drets i llibertats de tots els pobles de l'Estat espanyol. Un avenç efectiu en aquesta direcció exigeix la

concreció d'una estratègia global de ruptura i la consegüent coordinació d'accions. Per això, cal establir prèxiament les relacions que facin possible aquesta coordinació.

Barcelona, 21 de maig de 1976.

Comissió Executiva de Coordinación Democrática.

Secretariat de l'Assemblea de Catalunya.

Parla Cipriano García Obrers i patrons, reunits

Els dies 11 i 12 de maig es reunia a Madrid un conjunt de dirigents obrers i d'empresaris o alts executius d'empreses multinacionals (com IBM, Standard, Nestlé), de l'INI o de capital privat espanyol. Els dirigents obrers representaven les CC. OO., la UGT i USO. Parlem amb un dels assistents, Cipriano García, de CC. OO.:

- La primera nota a destacar -comença Cipriano García- és que ha estat una reunió totalment al marge de l'O.S.E., fins al punt que l'O.S.E. no va assistir-hi, tot i haver-hi estat convidada. Es tracta de la primera conversa directa d'envergadura feta per homes representatius d'una i altra banda.

- Parlant de representativitat, els treballadors que hi assistien anaven en nom de CC.OO., UGT o USO. Però, i els patrons? Què representaven?

- Els patrons hi anaven a tall individual. Aquest és un dels problemes que va aparèixer al final: que ells, com els obrers, han de buscar formes associatives pròpies, al marge de l'Estat i de l'organització verticalista, per tal que es pugui discutir i negociar amb els portaveus vàlids. En això foren unànimes. No és casual que un dels ponents convidats fos J. Bidegain, líder patronal europeu.

- Com es va gestar la reunió?

- L'entitat "Acción Social Empresarial" havia organitzat, al bisbat de Sant Sebastià, sota els auspicis del bisbe Setién, uns col·loquis d'obers i patrons, fa temps. D'allà va sortir la idea d'una reunió amb CC.OO. i altres corrents sindicals en l'àmbit de tot Espanya. A la Cambra de Comerç de Barcelona s'havia pensat en quelcom de semblant.

- Com és que no foren convidades organitzacions d'àmbit català o basc, com SOC i STV?

- No ho sé. Nosaltres, les organitzacions obreres, no vam participar a la convocatòria.

- Segons diu la premsa, el tema central fou el "pacte social"...

- Efectivament. El tema fou introduït d'entrada per Bidegain, el primer ponent empresarial, que va dir que el neocapitalisme està en condicions de satisfer les necessitats de la població i dels treballadors sense necessitat de canvis que suposin grans trasbalsaments socials. Hi ha països, com Alemanya Fe-

deral o Suècia -va dir-, que amb pacte social han assolit un alt nivell de prosperitat. Molts dels empresaris que van intervenir van reiterar la invitació a un pacte social.

- Va acceptar aquesta invitació algun dels delegats obrers?

- No. En això vam ser unànimes. El pacte social deixa la classe obrera desarmada enmig d'una inflació galopant, en una situació de salaris insuficients, amb un règim fiscal injust, especialment a Espanya, on els treballadors no tenen instruments per a organitzar-se i lluitar en defensa dels seus interessos. Julián Ariza va puntualitzar que no anem a la vaga perquè sí, sinó perquè no trobem altra via de sentir la nostra voluntat. I que tant hi ha hagut desenrotllament i progrés tècnic en països sense pacte social, com hi ha hagut nombroses lluites obreres. La pressió obrera per salaris elevats obliga els empresaris a introduir millores tècniques per evitar que els beneficis disminueixin. Ariza va resumir dient que la classe obrera és un factor d'ordre i progrés. D'altra banda, el pacte social, en la mida que desmobilitza la classe obrera, retarda el desenvolupament polític democràtic.

- Cap pacte, doncs, amb els patrons?

- Una cosa és el pacte social, que és un rebutgem. L'altra, el pacte polític, que és la conquesta de la democràcia, que les forces polítiques d'esquerra vénen proposant a d'altres forces, entre elles els empresaris. Aquest sí que l'acceptem, i el volem per acabar amb la dictadura.

- Es va concretar algun acord?

- Ariza va proposar alguns punts contra els quals ningú no va posar objecció, i que són elements d'acord polític: voluntat de diàleg, llibertat per a realitzar assemblees a les empreses, readmissió dels acomiadats i mesa de no acomiadar en cas de vaga política o solidària o en cas de detenció.

- Com valoren la reunió?

- Les CC.OO. la valoren molt positivament. El fet de seure a l'entorn d'una taula per discutir el present i el futur i arribar a acords -ni que siguin informals- de cara a canvis polítics inaugura una nova etapa. Ara el que és seguir dialogant, i procurar que sigui de manera cada cop més formal, se oblidar que la lluita a les empreses és indispensable per a fer entendre nostres plantejaments als patrons.

Un
da
l'op
lers
portu
brar
lins
L
nist
tado
desv
D
Arri
gove
senc
de d
que
bia
va
que
tir
si a
veur
nent
que
comp
dia
I
hagu
A
viol
viol
vern
lera
I
fet
fic
nif
mit
Fra
mer
l'e
La
que
Tél
Mar
Jov
bic
i a
ple
cat
de
ge
en
te
po
Ar
ti
"r
im
Ca
di
po
ag
br
el
es
pe
me